No. 2818 Woensdag 3 Januari 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Wie zich aan een ander spiegelt.

Het is niet tegen te spreken, dat Curaçao heel sterk is ingesteld op Zuid-Amerika, waarvan het geografisch een deel uitmaakt.

Het gebiedsdeel is Nederlands, maar de mentaliteit is anders: en al valt een Hollandse invloed niet te miskennen, de Zuid-Amerikaanse evenmin.

Daarom is het van belang kennis te nemen van de politieke spanningen die zich ten Zuiden van ons ontwikkelen.

De politieke toestanden daar kenmerken zich steeds door talrijke revolutionaire pogingen. En in het afgelopen jaar hebben we kennis genomen van revoluties in Brazilië, Uruguay, Chili, Paraguay en Bolivia, en waarvan alleen de omwenteling in Paraguay en Bolivia met succes beëindigd werden.

En als wij dan horen over de agitaties van Sovjet-Russische agenten in Brazilië, waar de leider der revolutionairen, Luiz Carlos Prestes, zichzelf communist en aanhanger van Moskou noemde, en in Uruguay, waar het Russisch gezantschap het middelpunt was van de revolutionaire beweging, zowel voor Uruguay zelf als voor de andere Zuid-Amerikaanse Staten, dan zijn wij al heel spoedig geneigd, om ook de oorzaak van de andere revoluties te zoeken in de Bolsjewistische agitatie.

Toch is deze conclusie niet geheel juist. Want de revoluties in Paraguay en Bolivia waren typisch nationale bewegingen, en hadden in het geheel niets uit te staan met Moskou, hoezeer Sovjetagenten ook getracht hebben, om op de revolutionnaire kringen invloed uit te oefenen. Zowel van verschillende andere revolutionaire bewegingen in andere landen van Zuid-Amerika, moet ook hiervan de oorzaak gezocht worden in de strijdlustige geest, die zich verzet tegen verschillende Zuid-Amerikaanse wantoestanden, zoals de overheersing van het vreemde (NoordAmerikaanse kapitaal en de verdeling van de grond, het latifundiën-stelsel, dat nog een overblijfsel is van het leenstelsel uit het koloniale tijdperk.

Deze strijdlustige geest komt dikwijls van deze beweging is de misschien om- **maar in de meeste landen heeft zij toch de sympathie gewonnen van een kleine groep jonge mensen, die zichzelf reeds** de naam „Het jonge Amerika" hebben gegeven, voordat zij een eigenlijke partij hebben gevormd.

De beweging is een reactie op de Zuid-Amerikaanse wantoestanden, die gedeeltelijk nog uit de periode van de „buitenlandse inmenging" afkomstig zijn, en als zodanig is zij zeer belangwekkend.

Een van de voornaamste kopstukken van deze beweging is de misschien omstreden leiderspersoonlijkheid: Haya de la Torre, wiens verblijfplaats meestal onbekend is, omdat hij maar al te dikwijls door de politie van zijn vaderland Peru wordt gezocht. In Buenos Aires werd hij, waarschijnlijk door voortvluchtige Peruaanse revolutionnairen, als de leider van de A.P.R.A. (Allianza popular revolucionaria americana) candidaat gesteld voor de presidentverkiezingen in Peru.

In zekere zin heeft dit feit grote betekenis, zoals ook in een oproep werd verklaard: niet zozeer echter omdat de „Apra" de beweging is, die de politieke eenheid van Zuid-Amerika op haar program heeft staan, dan wel omdat de la Torre een van de weinige Zuid-Amerikaanse politici is, die een aanlokkelijk politiek stelsel heeft ontworpen.

De nieuwe ordening van het Zuid-Amerikaanse leven, zoals Haya de la Torre die verlangt, moet de politieke en sociale verhoudingen vervangen. Daar deze verhoudingen in verschillende staten hetzelfde zijn, kunnen deze eisen op enkele kleine veranderingen na in de meeste landen op het programma komen.

Als politieke beweging strekt de Apra zich niet verder uit dan Peru. Maar zij heeft verschillende punten op haar program, zoals „de actie tegen het Yankee-imperialisme" en de „Nationalisatie van de bodem" die voor geheel Zuid-Amerika van grote betekenis zijn.

Door de verwezenlijking van deze punten zou een volledige omwenteling bereikt worden in de huidige toestanden op politiek gebied, omdat een herziening **van het grondbezit de macht van de Latifundienbezitter zou breken**, en op sociaal gebied, omdat het proletariaat, dat nu geen grond in bezit heeft, dan een kleine boerenstand zou gaan vormen en de inboorlingen bevrijd zouden worden van de sociale wetten, die nog uit de feodale tijd dateren. Eerst dan zouden ze niet alleen „de jure" maar ook „de facto" gelijkberechtigde staatsburgers zijn.

De partij van Haya de la Torre is meermalen in Peru verboden en hij zal zijn candidatuur bij de aanstaande presidentsverkiezingen in Peru zeer waarschijnlijk wel niet met succes bekroond zien.

Toch is het te bewonderen, dat deze partij zich opnieuw in een verkiezings strijd werpt, die van de leiders en de aanhangers zeer gemakkelijk de zwaarste opofferingen kan vergen, zoals dat in het verleden al eens gebeurd is zonder dat de wilskracht en de geest van de partij daardoor gebroken werden. Daarbij komt nog, dat de economische toestand in Peru sinds de laatste verkiezingen aanmerkelijk verbeterd is, zodat de bittere nood de massa er niet in die mate als vroeger toe brengen zal, om een andere partij de voorkeur te geven.

Haye de la Torre is de verbitterde vijand van wat men in Zuid-Amerika „personalisme" en in Peru „Civilisme" noemt. Wat betekent „civilisme"?

In een onderhoud van Haya de la Torre met professor Shepherd, die de geschiedenis van Zuid-Amerika heeft geschreven, werd het Civilisme als volgt gedefinieerd: „Zuid-Amerika moet drie dingen leren: zeide Shepherd — het moet leren een nederlaag te lijden bij de verkiezingen, het moet leren dat staatseigendom geen privaateigendom is, en dat er nog andere geldbronnen zijn dan de begroting. „En Haye de la Torre voegde hieraan toe: „En het moet leren om bij de verkiezingen met geoorloofde middelen een overwinning te behalen." Deze vier gebreken vormen samen de definitie van het Civilisme.

Haya de la Torre heeft zijn eigen leven als een voorbeeld van geestelijke vernieuwing gesteld tegenover het Civilisme. Reeds als student beschouwde hij het als een roeping, de voorvechter te zijn van de arbeiders. In Parijs, Berlijn, Londen, New York maakte hij zijn theorethische politieke studiën. Hij is wel de enige Zuid-Amerikaanse politicus, die persoonlijk goede relaties onderhoudt met intellectuëlen uit alle landen; toen hij eens in een ernstig gevaar was, kwamen Gerhart Hauptman, Sinclair Lewis, Lansbury, Mighuel de Unamuno, Paul Kellog, Ortega y Gasset, Georges Duhamel, Waldo Frank en vele anderen voor hem op. Hij is geen voorstander van het Communisme in Zuid-Amerika.

De Zuid-Amerikaanse verhoudingen eisen hun eigen politiek, en kunnen niet volgens een Russisch recept behandeld worden. Wel heeft Haya de la Torre een tijdlang persoonlijke betrekkingen onderhouden met Communisten te Moskou. — De Russen hoopten door de Apra in Peru invloed te krijgen — maar later heeft hij het Communisme des te vuriger bestreden.

Als Haya de la Torre zich nu gereed maakt voor de grote en gevaarlijke strijd, dan zullen — ook in de andere landen van Zuid-Amerika — allen, die zich tot het „Jonge Amerika" rekenen, hem begeleiden.

Dit jonge Amerika wacht op de tweede étappe in de emancipatie-strijd van Zuid-Amerika. De eerste étappe was de vrijheidsoorlog tegen Spanje, de tweede heeft de verwezenlijking van het program van de „Apra" tot deel gekozen.

De strijd is begonnen, al is het nog maar een eerste poging, want het groot grondbezit en het buitenlandse kapitaal, de aartsvijanden van de Apra, zijn voorlopig **in alle staten van Zuid-Amerika nog aanzienlijk machtiger dan het „Jonge Amerika"**

De Europese bewapeningen.

De „Daily Herald" (Londen) heeft deze cijfers welsprekend aangevoerd. Er blijkt al eerst uit, dat de 7 grootmachten der aarde op de huidige dag vijfmaal zoveel voor de bewaping uitgeven als in '14. De militaire uitgaven van Groot-Brittanie, Frankrijk, U.S.A., Italië, Japan, Duitsland en Rusland beliepen in 1914, 442 millioen Pond. In 1931 werd dit bedrag geschat op 563 millioen, terwijl het op dit ogenblik tot 2.290 millioen gestegen is!

Nemen we nu het bevolkingstotaal en het totaal der legeruitgaven dezer zeven landen, dan zien we dat: Duitsland voor een bevolking die 11.8% van dit totaal bedraagt, 41% van het totaal bedrag voor legerdoeleinden uitgeeft! Voor de andere landen zijn deze cijfers de volgende:

	Bevolk. per % van het totaal	Legeruitgaven per % van het totaal
U. S. A.	29,8	8,8
Japan	22,5	2,6
Gr.-Brit.	12,3	7
Frankrijk	8,3	8,1
Italie	7,4	6,6
U.R.S.S.	7,6	28

Houden wij deze statistiek in 't oog, dan zien we dat de zeven grootmachten **dagelijks** aan oorlogstoebereidselen 6 millioen 500.000 Pond uitgeven of per **minuut** 4.400 Pond Sterling.

Bedenkt men wat al goeds met hetzelfde geld zou kunnen gedaan worden, ook in die erg lijdende landen, dan kan men niet anders dan de armen ten hemel steken over de verdwazing der naties die hun bevolking in armoede dompelen, ten prooi werpen aan de ondervoeding voor het niets dekkende Natie-idee.

Over de diensttijd en de omvang van **de gewapende macht in het buitenland werden onlangs in de Gemengde Militaire Commissie de volgende bijzonderheden medegedeeld:**

Frankrijk, met een bevolking van 41.880.000 inwoners, beschikt in vredestijd over een leger van 53.000 man (0.96 t.h. van de bevolking), waarvan 405.000 in Frankrijk zelf, de andere in het koloniaal gebied. In oorlogstijd stijgt de troepenmacht op 4 millioen man of 10 t.h. van de bevolking. — De diensttijd duurt er twee jaar.

Engeland heeft een bevolking van 46.680.000 inwoners. In vredestijd beschikt het over een leger van 190.000 man (0.24 t.h .van de bevolking), waarvan 114.000 in het moederland. In oorlogstijd bereikt het mobiliseerbaar effectief 5.300.000 man, of 11.1 t.h. van de bevolking. De soldaten zijn allen vrijwilligers, zodat de diensttijd niet aangegeven kan worden.

Duitsland met een bevolking van 64 millioen inwoners, beschikt over 900.000 soldaten of 1.03 t.h. van de bevolking; dit leger zal stijgen op 2 millioen man in 1937 of 3 t.h. van de bevolking op 3.000.800 man van 1940 af of 5.70, op 4.700.000 van 1943 af of 7 t.h. Over de mobiliserende troepen in oorlogstijd kan men zich niet uitspreken, daar gegevens omtrent de opgeleide reserves ontbreken. De diensttijd duurt 2 jaar plus 6 maanden, tot één jaar opleiding in de kampen.

Italië heeft een bevolking van 42 millioen inwoners. Er zijn 900.000 soldaten in vredestijd of 2.1 t.h. In oorlogstijd zijn 6½millioen of 11.6 t.h. mobiliseerbaar.

Tsjechoslowakije met een bevolking van 18.823.000 inwoners heeft 166.000 soldaten in vredestijd of 1.12 t.h. van de bevolking. In oorlogstijd stijgt de troepenmacht tot 2 millioen of 14th. van de bevolking. De diensttijd duurt twee jaar.

Polen heeft een bevolking 32.321.000 inwoners, en beschikt in vredestijd over 366.000 soldaten of 0.8 t.h. van de bevolking. In geval van oorlog kan men 3 millioen man te been brengen of 9 t.h. van de bevolking. De diensttijd duurt er twee jaar.

Nederland: 8.290.000 inwoners: 11.000 soldaten in vredestijd of 0.13 t.h. van de bevolking; 360.000 in oorlogstijd of 4.6 t.h.. De diensttijd duurt er 5½ tot 15 maanden.

Zwitserland 4.125.000 inwoners: 10.600 soldaten in vredestijd of 0.25 t.h.: 600.000 in oorlogstijd of 14.7 t.h. De diensttijd duurt 67 tot 92 dagen.

Rusland: 168 millioen inwoners: 1 millioen 200.000 soldaten in vredestijd of 0.7 t.h. 15.753.000 in oorlogstijd. De De diensttijd duurt 18 maanden.

In het buitenland circuleert naar aanleiding van het huwelijk onzer Prinses o.m. bovenstaande foto, waarop het prinselijk paar als poppen voorkomt, welke in de speelgoedwinkels worden verkocht.

De Zeeslag van het Skagarak.

Nu het Duitse oorlogsschip de „Schlesien", een der deelnemende schepen aan de slag van het Skagerak, onze haven bezoekt, lijkt het wel interessant eens weer in het geheugen te roepen van onze lezers, de gebeurtenissen van deze zeeslag, de grootste der wereldgeschiedenis.

Het was ook de enigste slag in de wereldoorlog tussen de beide vijandelijke vloten; van Duitsland en Engeland.

In zekere zin was deze slag een overwinning van de Duitse vloot, maar strategisch werd de toestand niet veranderd, daar geen der beide vloten in wezen verzwakt werden. Engeland bleef dan ook na deze slag meester van de Zee, en de hongerblokkade voortzetten.

Van Duitse zijde werd aan deze slag deelgenomen door 22 linieschepen, 5 slagkruisers, 11 kleinere kruisers en 61 torpedoboten.

De Engelse zeemacht bestond uit 37 linieschepen, 17 pantserkruisers, 26 kleinere kruisers, 5 flottiljeleiders en 73 torpedoboten.

De verhouding was dus ongeveer 3/5 ten voordele van de Engelsen.

Na verschillende ondernemingen tegen de Engelse kusten in Maart en April 1916, die ten doel hadden de Engelse vloot naar buiten te lokken, maar welke niet gelukten, bevond zich de Duitse vloot op 31 Mei 1916 op een onderneming in de richting van het Skagerak, terwijl de onderzeeboten de Engelse havens der Oostkust dekten om uitlopende strijdkrachten aan te vallen.

De Engelse vloot had ook tegen einde Mei een voorpost opgesteld, die zich bewegen moest naar Skagen en verder naar het Zuiden in het Kattegat.

Dit plan werd echter gekruist door de onderneming van de Duitse vloot.

Ofschoon ook de Engelse vloot slechts onvolledige berichten had over de bedoelingen der Duitsers, ging zij toch 30 Mei in zee, om de plannen van een nieuwe aanval op de Engelse oostkust af te weren.

De Duitse vloot liep in de nacht van 30 op 31 Mei uit.

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

83)

„Wat voor soort beloning is dat, die ge gesteld hebt op het aanhangen van het goede? — Zult u op die manier anderen als ik willen aanmoedigen? Wat geef ik om de dood, als ge me die oplegt. Wat is het leven nog voor mij. Laat het schavot in orde brengen. Ik heb genoeg geleden om uit mijn ellende bevrijd te worden. God, ik heb genoeg geleden door dit alles. Ziet maar eens naar mijn handen. Kijk naar mijn polsen, en zeg, of ik nog ergens om kan geven.

Ik hield mijn spookachtige handen omhoog die door het kaarslicht angstwekkend werden belicht.

Uit de zwarte donkerte kwamen de kreten van vrouwen en klonk gevloek. Ik zag het jonge meisje de handen voor het gezicht slaan en langzaam, heel langzaam afglijden van haar stoel, naar beneden buiten mijn gezichtskring. Er vlogen mensen wankelend weg in verschillende richtingen.

Ik had nog meer te zeggen gehad, maar vergat het in mijn bezorgdheid voor het jonge meisje. De cipier trok aan mijn mouw en zeide:

„Dat kan toch niet waar zijn, is wel? Is dat alles waar?"

Omdat hij niet scheen te willen, dat het waar geweest was, gloeide ik een ogenblik van ontzagelijke trots over de indruk die ik had teweeg gebracht. Ik had hen doen zien.

Een minuut daarna begreep ik, hoe beuzelachtig het was. Ik was geen dwaas. Zelfs niet toen in mijn half krankzinnige toestand. Het ware gevoel van de plaats kwam weer over mij, het gerechtshof-idee ervan.

De officier van justitie fluisterde wat in het oor van de procureur-generaal; hij wuifde met de hand, eerst in mijn richting, toen naar de jury; daarna lachten ze beiden en knikten... Ze wisten het touw te zeker voor mij en er waren zeven West-Indische kooplieden daar ginds, die over een minuut aan hun zak zouden denken... Maar het liet mij koud. — Ik had hen doen zien.

Vijfde hoofdstuk.

Ik had mijn pijl verschoten en stond op het punt mijn doodvonnis te horen; ik zag het aan de manier, waarop de officier van justitie zijn hoofd achterover wierp, zijn befje liet fladderen en spelend met de zegels aan zijn horlogeketting naar de jury-bank keek.

In de zaal was het weer stil geworden.

Een man in een soort livrei overhandigde een grote vierkante brief aan de burgemeester; de burgemeester gaf hem door aan lord Stowell, die hem begon open te maken met eigenaardige, ouderwese bewegingen, waardoor ik zeer onder de indruk kwam.

Het was of ik daar, aan het eind van mijn leven, keek naar het openen van een brief, door iemand uit de tijd van koningin Anna. — De schaduwen van zijn ouderwets, gerimpeld gezicht veranderden onder het leven, doordat hij zijn wenkbrauwen omhoog trok en de lippen spitste. Hij overhandigde het papier opgevouwen aan Mr. baron Garrouw en wenkte met een dorre vinger de procureur-generaal bij hem te komen.

De derde rechter sliep nog.

„Verduiveld, wat zou dat zijn?" zeide de cipier naast me tegen zijn gezel.

Ik verkeerde in een pijnlijke toestand en voelde me zo onpasselijk, dat iedere klop van mijn hart voelbaar was in mijn overstelpt brein.

De andere cipier viel uit: „Vervloekt als ik weet. Die ellendige zaak had al een uur lang afgelopen moeten zijn. — Ik heb Jinks gezegd mijn potje eten om half zes aan de poort te brengen en nu is het zes uur."

Binnensmonds begonnen zij een eindeloze redenatie.

„'t Is over die weddenschap van lord March... een mijl hardlopen... Een mijl gewoon lopen, vijf pond schapenvlees eten, vijf pinten rode wijn drinken. Neen, toch niet... De Medmenham dilligence kan nog niet binnen zijn... de wegen te zwaar... 't Is wel... Wat zou het hof anders om deze tijd op kunnen houden. 't Kan niet anders zijn, anders zou rechter Best wel wakker zijn geworden om zijn inzet te dekken."

Half duizelig zag ik, hoe de procureur-generaal zich omzichtig tussen de banken door begaf naar zijn groepje advocaten, wier pruiken dadelijk op een hoop kwamen, als korenaren, die plotseling tot een schoof werden verenigd. De hoofden der andere advocaten bleven als onrijpe halmen achter.

Een man met een gezicht als een wezel riep naar een ander — een met een gezicht als een duivel — die juist wegging, enkele zinnen, waaruit ik het woord gezant opving. De ander hield stil, keerde schielijk om, zette zijn koffertje weer neer. Ik hoorde de diepe stem van sir Robert Gifford zeggen:

„Wat!... Nooit!... Al te onbeschaamd, en daarna leek mijn bewustzijn en het licht tegelijkertijd uit te flikkeren. Ik kon nauwelijks zien. Ik hoorde slechts stemmen, hees en droog, alsof de eigenaars jaren en jaren lang niets anders hadden geademd dan stof.

Een luidere stem blafte: „U kunt hem niet te woord staan, heren; in 't geval Rex. v. Marsupenstein..."

Een aantal stemmen riepen tegelijk: „O , maar dat was heel anders. U kon hem niet dagvaarden, daar hij extra lege commune was. Maar als hij een inlichting aanbiedt..."

De kandelaars schenen voor mijn ogen te wuiven als olmentoppen in de widd.

Iemand riep: „Klerk, haal even volume XIII... Daar zullen we het vinden, denk ik... U herinnerde zich het geval Hildestein v. Roe... Was het niet Hildegaulen en nog iemand, heren?" — „ik heb de zaak zelve gehandeld. De Pruisische gevolmachtigde..."

Ik wilde hun toeroepen, dat het niet de moeite waard was, hun droge kelen nog langer te vermoeien, dat ik na mijn pijlen verschoten te hebben, geheel en al toegaf.

Maar ik kon geen woorden vinden, ik was zoo moe.

„Ik heb de hele nacht niet geslapen„ — merkte ik, dat ik bij mezelf zei.

De slapende rechter werd eensklaps wakker en snauwde: „Waarom gaan we in 's hemelsnaam niet verder? Moet het de hele nacht duren? Laat hem de tweede naam op de lijst als getuige roepen. De Spaanse gezant kunnen we dan nemen, als u klaar bent. Wat mij betreft, ik denk dat we hem te woord moeten staan..."

„Beschuldigde, enkele heren komen vrijwillig met inlichtingen ten uwen gunste. Als ge het wenst kunt ge ze laten oproepen."

Ik gaf geen antwoord, ik verstond hem niet; ik wilde hem zeggen, dat het mij niet kon schelen, omdat de Lion niet was aangekomen en Seraphina verdronken was.

vervolgd wordt.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

Engelse strijdkrachten waren in de Noordelijke Noordzee opgemerkt, maar er ontbraken gegevens omtrent de sterkte en bedoelingen van de tegenstander.

Geen der partijen hadden tot aan het samentreffen in de namiddag van 31 Mei, zekere berichten omtrent plaats, sterkte en bedoeling van de tegenstander.

De slag kan in drie delen onderscheiden worden.

Het eerste deel was het gevecht van de Duitse voorhoede, de 5 slagkruisers „Lutzow", „Derfflinger", „Seydlitz", „Moltke" en „v.d. Tann", onder Admiraal von Hipper met 6 Engelse slagkruisers onder Admiraal Beatty, gesteund door 4 Engelse dreadnoughts van de Queen Elisabeth-klasse.

Om 4.48 openden de Duitsers het artillerievuur op ongeveer 15 K.M. afstand, waarbij 2 Engelse slagkruisers tot zinken werden gebracht.

Na 1 uur vechtens kwam de rest der Duitse vloot in zicht. De Engelsen braken nu het gevecht af en ondernamen met grote snelheid de terugtocht naar hun eigen vloot, gevolgd door de Duitsers.

Dat het gros der Engelse vloot onder Admiraal Jellicoe, in de nabijheid was, wist de leider der Duitse vloot, Admiraal Scheer, toen nog niet. Terwijl de Engelsen al zeker waren van de plaats en de sterkte van het gros der Duitse vloot.

Terwijl 't artillerievuur tussen de vooruitgeschoven kruisers en slagkruisers voortduurde, greep eerst om 6.55 het gros der Engelse vloot in. Meerdere Engelse oudere pantserkruisers werden vernietigd, terwijl de Duitse kleine kruiser „Wiesbaden" zwaar beschadigd werd.

Het tweede deel van de slag begon met het verschijnen van het Engelse gros. Eerst nu bemerkte de Duitse Admiraal dat hij tegenover de gehele Engelse vloot stond. Hierdoor en door de onoverzichtigheid bevond de Duitse vloot zich in een zeer ongunstige positie.

De spits van de Duitse vloot lag onder een geconcentreerd vuur dat van drie zijden kwam en boog daarom naar het Zuiden af (7.20) Spoedig daarop keerde de Duitse vloot in het zwaarste vijandelijk vuur, om de spits te onlasten en de slaglinie te strekken. Deze moeilijke manoeuvre gelukte en bracht ontlasting van het Engelse artillerievuur.

Kort hierna wierp Admiraal Scheer opnieuw zijn vloot op de vijand; en onder het vuur van de gezamenlijke Engelse vloot, stoomden de Duitse slagkruisers en torpedoboten op de vijand in.

De slagkruiser „Lutzow" kon deze aanval niet meer ondernemen, wegens een zware treffer. Onder bescherming van torpedoboten ondernam het schip de terugtocht. Het moest echter in de nacht verlaten worden, en door de bemanning zelf tot zinken gebracht.

Voor de aanval echter der Duitse torpedoboten en slagkruisers keerde de Engelse vloot en de dagstrijd was ten einde; de Duitse vloot keerde naar het westen, sloeg naar het Zuiden in, om de tegenstander de volgende dag in een gunstiger positie op te wachten.

De nu volgende nachtgevechten zijn het derde deel van de slag.

Gedurende de nacht sneden de beide vloten elkaars baan, zonder in het zicht te komen. De Duitse vloot echter stiet op de Engelse torpedoboten die tot dekking achter het gros der vloot voerden. Bij de zware gevechten hierbij verloren de Engelsen meerdere torpedoboten en een kleine kruiser. Aan Duitse zijde zonken de kruisers „Frauenlob" en „Rostock" door torpedoschoten. De „Elbing" verging door aanvaring en in de morgen de „Pommeren" door een torpedo.

Bij het aanbreken van de morgen was de Duitse vloot bij Hornsriff verzameld, maar de Engelse vloot liet het niet op een verdere beslissing aankomen.

De Duitse verliezen waren: de slagkruiser „Lutzow", het oude linieschip „Pommeren", de kleine kruisers „Wiesbaden", „Frauenlob", „Rostock" en „Elbing", en 5 torpedoboten. Tesamen 61.000 ton en 6.79% van de ongeveer 45.000 man sterke bezetting.

De Engelsen verloren de slagkruisers „Indefatigable", „Queen Mary", en „Invicible". De Pantserkruisers „Defence", „Black Prince", „Warrior" en het flottiljevaartuig „Tipperary". Verder 7 torpedoboten. Tesamen 115.000 ton en 11.59% van de ongeveer 60.000 man sterke bezetting.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Het voornaamste onderwerp van de laatste dagen is de Rede van Hitler, en de wijze waarop deze in het buitenland ontvangen is.

En gelukkig is het antwoord daarop gunstig.

Hitler's rede heeft er rust in Europa verder gebracht als wel verwacht was.

Verrassingen zijn dan ook in deze rede weggebleven. Maar zo werd er in Engeland beweerd, al is de tijd van verrassingen voorbij, de tijd van onderhandelingen is nog niet gekomen.

Hitler heeft op deze opmerking, die enkele dagen van te voren reeds door Eden gelanceerd was, geantwoord dat het met alle landen verdragen af wil sluiten, behalve met Rusland.

Een geruststelling voor de mogendheden was zeker dat Belgie en Nederland niets van Duitsland zullen te vrezen hebben; noch dat het zijn aspiraties uitstrekt naar Koloniën van landen, die aan Duitsland geen koloniën hebben ontnomen. Over koloniën werd verder niet gesproken, maar wel de noodzakelijkheid in Duitsland van grondstoffen.

Ook wilde Hitler geen aanmerkingen van Engeland over zijn bewapening; Duitsland alleen is bevoegd te bepalen wat het voor defensie nodig heeft.

Verder heeft Duitsland er geen belang bij dat in Spanje een fascistische staat gesticht wordt, maar het sympathiseert met Franco als bestrijder van het communisme; Hitler is echter geheel bereid om mede te werken aan de vrede in Spanje.

Zoals we reeds gezegd hebben, is de rede ook in het Buitenland welwillend ontvangen en reeds Zondags daarop heeft de Franse Minister Delbos gezegd, dat Frankrijk gaarne de hand zal reiken aan Duitsland, maar het wil er toch niet de Frans—Russische overeenkomst voor afbreken.

Ook wordt er hier en daar niet getwijfeld aan de goede bedoelingen van Duitsland maar wel aan de methode.

Het voornaamste echter is, dat Hitlers rede in Europa geen grotere spanning heeft gebracht, maar integendeel kalmerend heeft gewerkt.

In Spanje werkt het slechte weer belemmerend op de militaire operaties, zodat er van de fronten niet veel wordt vernomen. Men blijft doorgaan met de ontruiming van Madrid, waaruit de laatste 10 dagen 60.000 mensen zijn vertrokken.

De Osservatore Romano heeft dezer dagen enkele gegevens gepubliceerd, verstrekt door het Spaanse college in Rome; er zijn thans 11 bisschoppen gedood en het aantal gedode priesters wordt geschat op 30 — 40%. Juiste cijfers zijn niet aan te geven daar er zich nog talrijke verscholen houden.

In 23 diocesen zijn zo goed als alle kerken vernietigd of voor andere doeleinden in gebruik genomen.

Deze berichten zijn ontleend aan de radio van Schenectady, die tevens melding maakt van het Eucharistisch Congres wat deze dagen in Manilla op de Filippijnen is geopend. De Pauselijke legaat, Kardinaal Dougherty van Philadelphia is er met grote plechtigheid ontvangen door de president van de Philippijnen en onder een grote toeloop van duizenden daar met de Conte Rossi aangekomen. Genoemd Radiostation zal ook de komende dagen om 6.30 New York tijd uitzendingen geven over het congres, in de Spaanse taal.

En hiermede zijn we geland in het verre Oosten waar de oud-militair Hayashi erin geslaagd is een Japans ministerie te vormen. Wat men eerst vreesde, dat thans hiermee de militairen de macht zouden hebben, is wel een beetje verzacht door de mededelingen van de voorlopige programpunten, waaruit blijkt dat er een gematigde progressieve politiek zal worden gevolgd en radicale hervormingen zullen vermeden worden.

We hopen dus dat het voorlopig daar om onze Oost, rustig blijven zal en dat de manoeuvres die thans door de Engelsen om Singapore gehouden worden, niet in werkelijkheid zullen moeten worden omgezet.

Zoals men weet zijn deze manoeuvres om te zien in hoever Singapore, de oorlogshaven die 10 millioen pond gekost heeft, het tegen mogelijke aanvallen zal kunnen uithouden.

Bij deze manoeuvres is een vliegboot neergestort, waarbij een officier vermist is.

BUITENLAND.

Het program der Basken.

Verschillende keren hebben we gewezen op de eigenaardige houding der Basken in deze burgeroorlog. Hieronder de motivering van hun houding.

De Katholieke Baskische nationalisten hebben de volgende verklaring afgelegd over hun houding in de Spaanse burgeroorlog:

a. „Door hun vaderland Basken en door hun godsdienst katholiek te zijn. Hun program kan in het devies: „God en de oude wetten" worden samengevat.

b. Zij strijden thans aan het front tegen het militairisme en hun bondgenoten en de phanlangisten, op grond van recht van noodweer tegen degenen, die hun gehele program en het nationalistisch Baskische sociale, culturele en politieke werk willen vernietigen; ter verdediging van de democratie tegen de fascistische aanvallen, tegen het imperialisme en tegen het recht van de sterkste verheven geweld; tot instelling van een op democratie, vrijheid en eerbied voor individuële, rechten gebaseerd regiem in Baskenland. Daarmede blijven ze getrouw aan hun geschiedenis, die van enigerlei klasse-, staats- of personendictatuur niets wil weten en de diepste eerbied heeft voor de rechten van individu en huisgezin.

c. Zij protesteren tegen de door welke partij ook begane moorden en misdaden en spreken vooral hun afschuw uit over het vermoorden van priesters en vrouwen door de opstandelingen in Guipuzcoa.

d. Zij eisen eerbied voor de onschuldigen en godsdienstvrijheid in geheel Spanje, zoals dit in Baskenland het geval is. De Baskische regering geeft het voorbeeld. Zij eisen humanisering van de oorlog en verbod van het bombarderen van open steden. Tot deze kruistocht roepen zij alle jongelieden der wereld op, en verlangen bijeenroeping van een internationaal congres, dat de verwezenlijking van het principe moet bestuderen: „Niemand heeft het recht de onschuldigen en de overwonnenen te vernietigen".

Men ziet wel dat het Communisme aan dergelijke hulp op den duur niet veel hebben.

DE STICHTER VAN DE NOBELPRIJS.

Uitvinder van het dynamiet en vechter voor de vrede.

Naar aanleiding van Hitlers bepaling dat geen Duitser meer de vredesprijs mag accepteren, staan deze prijzen weer in de belangstelling.

19 December l.l. was het de sterfdag van de Zweedse geleerde Alfred Nobel, de stichter van de Nobelprijs. Hij werd geboren op 21 October 1833 en was een afstamming van een oude boerenfamilie in Zweden. Op vierjarige leeftijd ging Alfred Nobel met zijn ouders naar St. Petersburg, waar zijn vader met toestemming van de Russische regering een metaalfabriek oprichtte. In 1859 keerde de familie naar Stockholm terug en begon Alfred Nobel aan de universiteit aldaar zijn studie in de chemie. Vanaf 1862 hield hij zich met allerlei uitvindingen bezig. Zijn eerste uitvinding was die van nitroglycerine, waarop hij in 1864 patent verkreeg. Nadat in 1864 zijn laboratorium in de lucht was gevlogen, probeerde hij de grote ontplofbaarheid van de nitroglycerine te verminderen. Dit gelukte hem drie jaar later, toen hij het dynamiet uitvond.

Nobel stierf de 10de December 1896 te San Remo. Zijn gehele leven door was de geleerde van een uiterst zwakke gezondheid geweest, doch hoe zwak zijn lichaam ook was, hij bezat een geest, welke zich met de stoutste plannen bezig hield.

Tragische uitvinding.

Als uitvinder werden Alfred Nobel niet minder dan 355 patenten verleend. Hij was een eenzaam man, over wien de wereld veel sprak, doch die slechts met weinigen omgang had; een mens die steeds tot hulp bereid was en gedurende zijn leven een groot deel van zijn vermogen voor weldadige doeleinden aanwendde. Hij geloofde aan de mogelijkheid, dat de wetenschap de mensen gelukkig kon maken en hij koesterde de hoop, dat de eeuwige vrede tenslotte op de barbaarse oorlogstijden zouden volgen. Zijn talrijke uitvindingen leverden Alfred Nobel een vermogen op van niet minder dan 31 milioen Zweedse Kronen. Zijn meest belangrijke, maar tegelijk ook zijn meest tragische uitvinding, is die van het dynamiet geweest. Tragisch niet alleen, omdat de eerste proeven de fabriek van zijn vader in de lucht deden springen, waarbij een jongere broer het leven verloor, maar tragisch vooral, omdat de kracht van het werk zijner gedachten niet slechts voor culturele doeleinden (aanleg van tunnels, spoorwegen, enz.) diende, maar ook voor de mensenvernietigende oorlog. Het lag Nobel na aan het hart, dat gedeelte van de resultaten zijner uitvinding door de grote middelen welke het dynamiet hem had opgeleverd, ter zijde te stellen.

De vijf jaarlijkse prijzen.

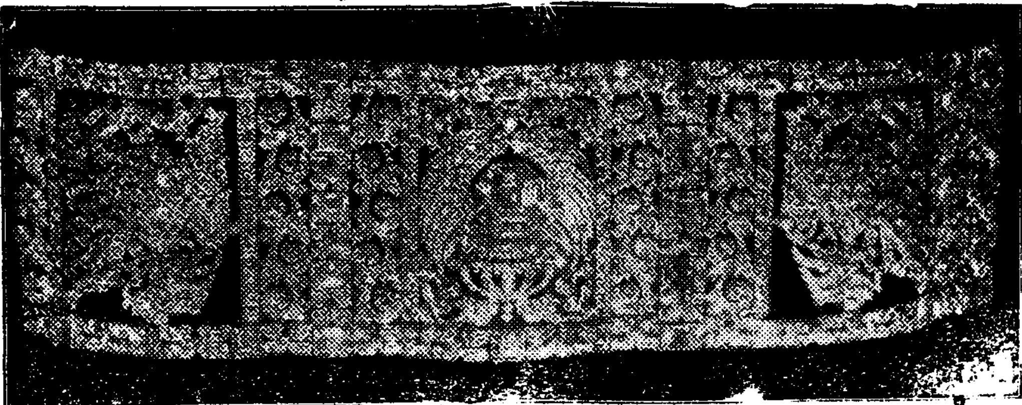
Daarom bepaalde hij in zijn testament, dat uit de middelen van zijn vermogen, waarvan hij in 1895 een fonds had gesticht, jaarlijks een vijftal prijzen, ieder van 100.000 gulden zouden worden uitgereikt, te verdelen als volgt: 1. de prijs voor natuurkunde; 2. die voor scheikunde; 3. die voor geneeskunde en physiologie; 4. die voor letterkunde (letterkundig, historisch of wijsgerig werk van idealistische strekking; 5. de vredesprijs (voor werken ter bevordering van de wereldvrede). De prijzen onder 1, 2 en 4 genoemd worden toegekend door de Zweedse Academie voor Wetenschappen, die sub. 3 door het Carolinisch (medisch-chirurgisch) Instituut te Stockholm, terwijl de vredesprijs door een commissie uit de Noorwegse storthing wordt toegekend. Een prijs kan in tweeën worden gedeeld. Behalve 't bedrag ontvangt een bekroonde ook nog een gouden medaille en een diploma. Degene, aan wie de Nobelprijs is toegekend, is verplicht een lezing over zijn arbeid te houden, welke lezing moet plaats vinden te Stockholm of te Oslo.

Nederlandse Nobelprijswinnaars.

Voor de eerste maal werden de Nobelprijzen toegekend op 10 December 1901. Door de lichamen, welke met de verdeling en uitreiking van de verschillende prijzen zijn belast, zijn Nobelinstituten opgericht, welke het werk en de verdiensten van een eventuele candidaat ernstig onderzoeken. Ook in Nederland zijn verschillende geleerden vereerd geworden met de toekenning van een Nobelprijs.

Van hen, die de prijs der natuurkunde ontvingen, noemen wij onze langdgenoten: Lorenz (1902), J. D. van der Waals (1910) en H. Kamerlings Onnes (1930). Maar ook de geneeskunde is niet een van de zwakste zijden. Twee Nederlanders droegen de Nobelprijs daarvoor weg, t.w. professor W. Enthoven (1924) en professor C. Eijkmann (1929). In de rubriek scheikunde is Nederland eveneens vertegenwoordigd vooreerst in 1901 professor J. van 't Hoff en onlangs professor P. J. W. Debije, terwijl in 1911 T. M. Asser de Nobelprijs voor de vrede ontving.

NEDERLAND.

Het Indisch geschenk aan de Prinses.

Hierboven geven we een afbeelding van de armband, een geschenk van de Indische bevolking, welke met het huwelijk is gedragen.

Ook later echter zal de Indische Juliana-armband nog als het ware een der sieraden van de Kroon kunnen zijn. In de tekening van de armband zelf, waarbij vooral dankbaar gebruik is gemaakt van de suggesties van Pangeran Adipatie Ario Koesoemo Joedo, is het speciale Nederlands Indische karakter van het kleinood tot uiting gekomen. In de tekening van de doos is uitgedrukt, dat het een huwelijksgeschenk is.

Hoe het sieraad eruit ziet.

De beschrijving, welke overgelegd werd bij het geschenk, luidt als volgt:

Het sieraad bestaat uit brillanten, gezet in platina. Het is een armband van breed model, bestaande uit drie vakken.

In de bovenste helft van het middenstuk staat de Nederlandse Kroon. Daaronder zijn aan beide zijden de uitgespreide vleugels van een garoeda, een bekende mystieke Indische vogel. Elk der beide zijvakken wordt gevuld door een garoeda, gekeerd naar het middenvak.

Tussen de grote figuren zijn arabesken aangebracht volgens oud Javaanse motieven. De randversiering is ontleend aan een motief van de boroboedoer.

De diamanten zijn alle volstrekt loupezuiver. Zij zijn van de helderste blauw witte kleur, alle afkomstig uit Zuid-Afrika. De 34 grote stenen vertonen alle het moderne vierkante slijpsel. De verhoudingen van het slijpsel bedoelen de levendigste schittering te geven.

De figuren zijn geheel bezet met brillanten, alle geslepen in de ronde vorm met 58 facetten. Het gehele aantal stenen is meer dan 1700.

De doos is vervaardigd van een speciaal alliage, waaraan in Indië grote waarde wordt gehecht. Op de deksel zijn in betrekkelijk kleine afmeting de wapens geplaatst van de Prinses en van de Prins, terwijl links en rechts in twee vignetten de Indische gelukwensen in symbool zijn gebracht door de afbeelding van rijstaren, buigend van rijpheid, de vrucht en bloesem van de cocospalm en andere gewassen, een tros pisang, sirihranken en een tros van de pinang noot, alle tot uitdrukking brengen wensen van voorspoed, welvaart en geluk. De wapens en versiering zijn aangebracht in email in natuurlijke kleuren.

De binnenzijde van de doos is bekleed met donker blauw fluweel, waarop de met donker witte brillanten rusten.

In opdracht van de commissie is de armband ontworpen en uitgevoerd door de juwelierN.V. A. P Bouman, directeur de heer J. Asscher Jzn. te's Gravenhage, de brillanten zijn geleverd door de firma I. J. Asscher te Amsterdam.

De ontwerp-tekening is in samenwerking met de heer J. Asscher Jzn. vervaardigd door de heer W. Röhrig te 's Gravenhage. De tekening is naar het oordeel van deskundigen bijzonder uitgevallen.

De doos is belangeloos ontworpen door de heer C. A. Lion Cachet te Vreeland. De vervaardiging van de doos geschiedde door de N.V. Koninklijke Nederlandse fabriek van gouden en zilveren werken Gerritsen en van Kempen te Zeist.

De fraaie oorkonde werd vervaardigd door de typografische dienst van het koninklijk Oost-Indische leger en per vliegtuig overgebracht. Zij bevat onder meer de namen van alle comité's en subcomité's. Een gecalligrafeerde beschrijving van het geschenk werd bijgevoegd.

Wahrheit und Dichtung.

Ook de Buitenlandse pers heeft natuurlijk de aandacht besteed aan het huwelijk in den Haag.

Uit de verschillende beschouwingen omtrent Prinses en Prins, vertalen we het volgende:

Nog zeer jong toonde Juliana-Louiza-Emma-Wilhelmina, koninklijke prinses der Nederlanden, hertogin van Mecklemburg, geboren te 's Gravenhage op 30 April 1909, grote neiging tot dromerij. Zij hield niet van haar speelgoed. Alleen van honden. En ook aan het leren had zij een broertje dood.

Koningin Wilhelmina deed beroep op de bekende Nederlandse opvoedkundige Jan Lighthart. Deze, na de handelwijze van de jonge prinses te hebben nagegaan, gaf als raad de prinses speel- en leergenootjes te bezorgen.

De koningin besloot daarop dat haar dochter niet meer alleen zou opgevoed worden in de strenge atmosfeer van het koninklijke paleis, maar er werden zes of zeven dochtertjes uit Nederlandse families, die dezelfde ouderdom hadden als de prinses, uitgekozen, om met haar onderwijs en spel te delen.

Van toen af toonde Juliaantje zich een een vlijtige leerlinge.

Juliana is een sportieve prinses. Zij speelt tennis, zwemt, bestuurt zelf haar auto, en vooral schaatst zij voortreffelijk. Elke winter is zij een getrouwe van de Haag-Club.

Een andere liefhebberij is schilderen. Muziek schijnt haar minder te bekoren, alhoewel zij wel harmonika spelen kan, doch dit zal zij vermoedelijk van de vissers geleerd hebben.

De kroonprinses heeft steeds met het lief en leed van de Nederlandse vissers meegeleefd. Zij steunt hen, vooral financieel, in dergelijke mate dat de koningin dreigde haar vacantiedagen te minderen of haar burgerlijke lijst te verhogen!

Dat de prins echter geen grapje verstaat bewijst het volgende.

Zowel gedurende de vacantie, als tijdens de weekends van zijn kantoordienst, reed de prins in zijn auto van Parijs naar Duitsland.

Zekere keer had hij pan in de Vogezen. En hij moest beroep doen op de hulp van een landman ,verplicht zijn eenzelvigheid bekend te maken.

Deze man weigerde echter voor de bewezen dienst geld te aanvaarden, doch sprak zijn hoop uit, dat hij een decoratie ontvangen zou van het huis Lippe. Deze wens werd dadelijk vervuld. De prins nam een stuk papier en een potlood, tekende er een medaille op, spelde het papier plechtmatig op de borst van de brave landman en reed dan verder.

De prins toonde echter een flink geheugen te bezitten, want enkele dagen na de verloving, ontving de brave landbouwer van uit Nederland een echte decoratie!

Bernard of Bernhard.

Hierover heeft Nederland een perspolemiek gehad:

„De Haagse Post" had aan de Dienst van de Prins geschreven om te weten of men nu Bernard of Bernhard schrijven moest. En de hr W. G. Roel, waarn. part. sekretaris van Z. D. H. Prins van Lippe-Biesterveld, liet weten dat Z. D. H. Bernhard wenste genoemd te worden, zoals thans bij de wet is vastgesteld.

De „Nieuwe Roterdamsche Courant" had echter inmiddels 't oordeel ingewonnen van een hoogleraar-deskundige in de vroede kennis der schrijfwijze van de voornamen, en die geleerde heer had gezegd: in dergelijke verbindingen verstomt de klank h. Men zegt immers Gerard en niet Gerhard. Het is dus tegen de aard van onze taal de h in Bernhard te schrijven.

Verder liet de N. R. C. opmerken:

„Wij hebben toch ook altijd gesproken van Prins Hendrik en niet van Prins Heinrich, al was hier het verschil tussen de Nederlandse en de Duitse naam veel groter"... maar sloot met het zeer nederige „indien de Prins wenst Bernhard genoemd te worden, zullen wij aan deze wens gaarne gevolg geven."

Want een week vóór het huwelijk het Nederlandse volk in twee kampen verdelen en tegen elkaar in het harnas jagen om de kwestie: met of zonder h...!!!

CURACAO.

K
KRO
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Zondag, 7 Februari 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. Actuële Aetherflitsen.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Actuële Aetherflitsen.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Spaarbank op Curaçao.

Volgens de officiële opgaven, hebben we over 1936, van de Koloniale postspaarbank de volgens cijfers

Bedr. ingel. gelden	f 600.044.46
Bedr. terugbetaling	f 508.865.18
Aantal inlagen	5.880.—
Aantal terugbet.	2.935.—
Aantal nieuw geg. boekjes	617.

Zo heel schitterend lijken ons deze cijfers voor dit gebieddeel nu niet.

Wat er overgespaard is, is iets meer als een gulden per inwoner.

Bekendmakingen.

Met ingang van de 1ste Februari 1937 is de Heer J. F. Quast benoemd tot Directeur van de Curaçaosche Bank.

Met ingang van de 1ste Mei 1937 is op haar verzoek eervol ontslag verleend aan Mevr. E. C. Jansen-Fritz, als tijdelijke vakonderwijzeres in de Hoog-Duitse taal aan de Hendrik- en Wilhelmina-school.

Gerekend te zijn ingegaan de 1ste Januari 1937 is de tijdelijke schrijver J. H. Kromhout, werkzaam ten parkette van de Procureur-Generaal benoemd tot tijdelijk klerk.

Gerekend te zijn ingegaan de 1ste Januari 1937 is de Heer Maarten Kraayenveld benoemd tot veldwachter in tijdelijke dienst.

Met ingang van de 1ste Februari 1937 is de Adjunct-Commies Dr. M. F. Da Costa Gomez, werkzaam ter Griffie van het Hof van Justitie bevorderd tot Commies en tevens benoemd tot Secretaris van de Commissie van Wetgeving.

Gerekend te zijn ingegaan de 1ste Januari 1937 zijn de Heren Gerald Cornelis Sprockel en Francis Freitas Hassel benoemd tot tijdelijk schrijvers en respectievelijk werkzaam gesteld ter Griffie van het Hof van Justitie en ten kantore van de Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst.

Gerekend te zijn ingegaan de 12de Januari 1937 is Mej. Geraldine Clemence Debrot voorlopig voor de tijd van zes maanden benoemd tot tijdelijk schrijfster en werkzaam gesteld ter Inspectie van het Onderwijs.

Gerekend te zijn ingegaan de 18de Januari 1937 zijn Mej. Aura Maria de Windt en Mej. Lygia Margaretha Sprockel voorlopig voor de tijd van zes maanden benoemd tot tijdelijk schrijfsters en respectievelijk werkzaam gesteld op de Curaçaosche Bank en op het Bevolkingsbureau en het Bureau van de Burgerlijke Stand.

De Klerk O. R. A. Beaujon, werkzaam op het Postkantoor is overgeplaatst naar de Gouvernements-Secretarie.

De tijdelijk schrijver R. de Haseth, werkzaam ten kantore van de District- [illegible] plaatst naar het Postkantoor.

De tijdelijk schrijver D. de Windt, werkzaam op het Bevolkingsbureau en het Bureau van de Burgerlijke Stand, is overgeplaatst naar het kantoor van de Districtmeester van het 2e District.

De tijdelijk schrijfster Mej. I. M. Muskus, werkzaam op de Curaçaosche Bank, is overgeplaatst naar het Bevolkingsbureau en Bureau van de Burgerlijke Stand.

De Heer Dr. C. G. Aars, officier van gezondheid 1ste klasse is benoemd tot Voorzitter van het Centraal Comite voor het gebiedsdeel Curaçao van de Vereniging „Het Nederlandsche Roode Kruis."

Sociedad „La Juventud."

Deze vereniging van jongelieden verscheen Zondagavond in het Theater Brion weer op de planken.

De verschillende nummers werden op zeer kunstzinnige wijze ten beste gegeven. zodat het publiek in de zaal ten volle tevreden kon zijn.

„La Juventud" heeft weer eens getoond op het gebied van kunst, zang en muziek voor de dag te kunnen komen.

We wensen deze club veel succes toe en hopen ze weer spoedig op het toneel zien.

R. K. PADVINDERSVERENIGING ST. THARCISIUS-GROEP CURAÇAO.

Eerste week van Februari.

Patrouille leiders!

Het hangt van jullie af of onze jongens scout zijn in woord of wel in daad! Of ze de echte scout-spirit te pakken hebben of niet.

Leguanen. Bivak.

Zaterdagmiddag (6 Febr.) om 3 uur allen present. En niets vergeten. Alleen 't hoognodige meebrengen, in je rugzak.

Zondagmiddag om 4.30 weer thuis. — Commissaris van Materiaal, Vinck en zijn assistent — (Orders afhalen bij ondergetekende).

Fouragemeester van Gijn en assistent (dito).

Voor allemaal.

Op tijd uniformen in de was.

Houtduiven: Vrijdag 5 Febr. 3.30 — 4.30.

Snippen en Zwaluwen: Vrijdag 5 Febr. 6.00 — 7.00.

Zaterdag 6 Febr. geen bijeenkomst.

Zondag 7 Febr. om 6.30 aantreden in uniform.

Goed spoor.

Hop.

Een interessant publicatieblad.

Verschenen is publicatieblad No. 5 met het besluit van 22 Januari 1937 tot wijziging van het Bezoldigingsbesluit 1934 en van de daaraan gehechte alfabetische lijsten van de ambten in Curaçao en de daaraan verbonden bezoldigingen en maandlonen.

Een nieuwe lijst van deze bezoldigingen en maandlonen is in genoemd publicatieblad verschenen.

Maar niet alle bezoldigingen hebben wij er in kunnen vinden.

Dat een ongehuwde technisch ambtenaar begint met f 3780 en een gehuwde met f 2964 zal wel een drukfout zijn.

Maduro- & Curiel's Bank.

Wij verwijzen naar de publicatie, elders in dit blad, van de balans van deze betrouwbare Instelling over het afgelopen jaar.

Naast de officiële gegevens die periodiek door het Gouvernement worden gepubliceerd, en die statistisch dienen kunnen om de gang van het Curaçaose economisch leven na te gaan, zijn ook de bankstatistieken van belang. Maar wel speciaal de Balans van deze Bank. Immers betreft dit document een ruim plaatselijk bedrijf, dat met zijn wereldomvattende connecties slechts één markt dient, n.l. de Curaçaose.

Een vergelijking van deze balans bij die van het vorige jaar, toont aan een stijging van het saldo gelden ontvangen in deposito van bijkans f 800.000.— en een verhoging van de Reserve-rekening met f 100.000,— terwijl het nieuwe Activa-totaal van f 12.728.064.22 [illegible] aanwijst.

Gelet op het uitsluitend Curaçaose karakter van deze Bank, is er alle reden ons te verheugen over deze blijken van de belangrijke groei die hare operaties hebben ondergaan, niet slechts om de Instelling zelf, doch voornamelijk voor ons eiland. De belangen van deze Bank zijn immers zo nauw verbonden aan onze lokale belangen, dat hare vooruitgang en groei, ongetwijfeld mag worden opgevat als onmiskenbaar teken van steeds beterende economische positie van onze bevolking, en van een krachtiger en gezonder wordende handelsstand.

Wij bieden dan ook onze beste felicitaties aan de Maduro & Curiel's Bank met de bereikte resultaten, en de beste wensen voor verdere bloei.

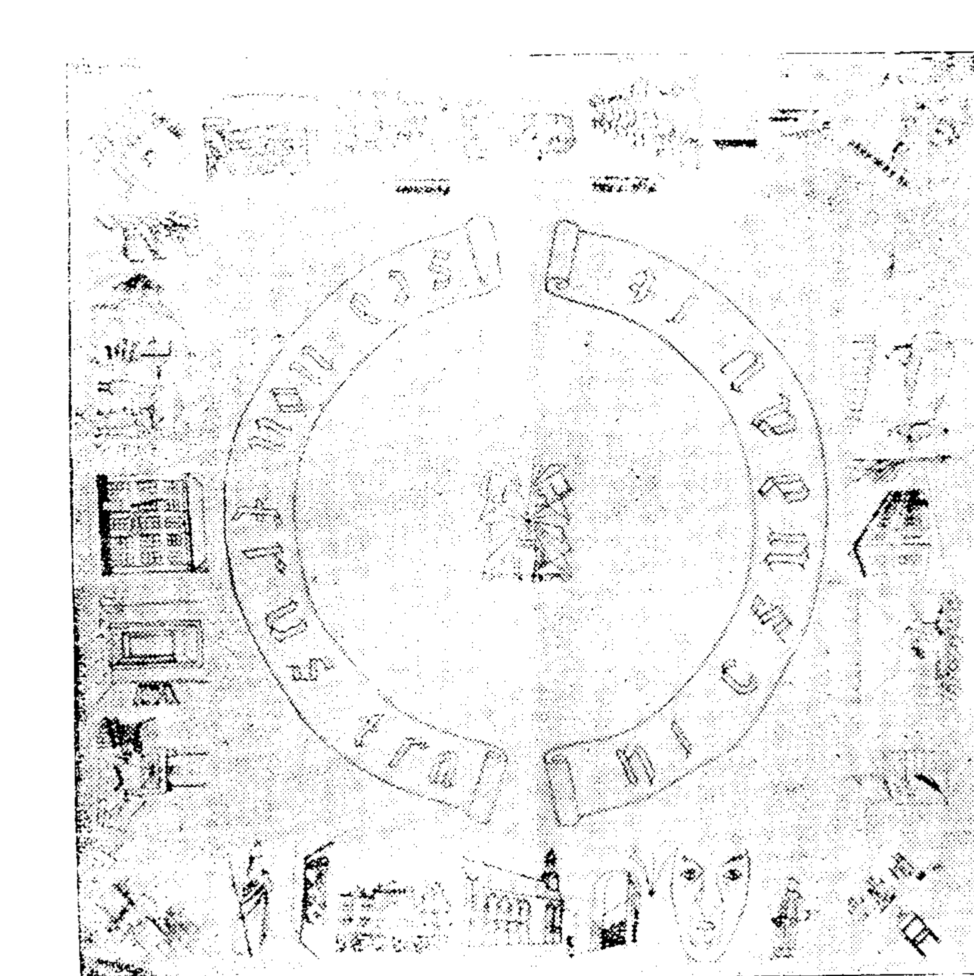
Verduistering.

Door een koopman alhier werd aangifte gedaan van verduistering van een klein geldsbedrag, door een van zijn bedienden.

Door de Politie wordt een onderzoek ingesteld.

Ecos y Notas.

Volgens telegrafische berichten van het m.s. „Columbia", heeft dit schip voor en na de Azoren met zwaar stormweer te kampen gehad, zodat de aankomst op Maandag 8 Februari plaats vindt. Het schip vertrekt Dinsdag naar Columbia. Cristobal, Kingston, Havana en Puerto Limon.

Het typische kleed, dat door studiegenoten van Prinses Juliana aan H.K.H. [illegible] aangeboden.

De Amsterdamse Kamer van Koophandel over Curaçao.

Onder dankbetuiging ontvingen we de jaarrede van de Voorzitter van bovengenoemde Kamer, Gothfr. H. Crone.

Over Curaçao lezen we in deze rede:

De algemene toestand van het Gebiedsdeel Curaçao was opnieuw gunstig. De scheepvaartbeweging steeg nog steeds, de handel had bevredigende omzetten en werkloosheid kwam niet voor. Zelfs moesten in verband met de uitbreidingswerken der olieraffinaderijen wederom arbeiders uit het buitenland worden aangenomen. Het vraagstuk van de volkshuisvesting bleef dientengevolge nijpend. Men tracht daarvoor een oplossing te vinden door het bouwen van een groot aantal woningen voor employé's en contract-arbeiders bij de N.V. Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij. In de eerste drie kwartalen kwamen geen faillissementen voor.

De kosten van het levensonderhoud zijn ten gevolge van de depreciatie van de gulden enigermate gestegen, doordat de uit andere gebieden dan het Moederland ingevoerde goederen,als textielwaren, meel en vruchten, uiteraard duurder werden. De invoerhandelaren trachten daarom de invoer uit Nederland te bevorderen. Voor sommige van onze artikelen bestaan in Curaçao ongetwijfeld nog mogelijkheden, zodat de [illegible] hiervan [illegible]

De invoer uit Japan, China en Brits-Indië won aan betekenis.

De opbrengst van de Gouvernementsmiddelen steeg, over de eerste tien maanden berekend, van f 6.59.124 in 1935 tot f 7.544.537 in het afgelopen jaar. De raming der uitgaven voor het gehele jaar bedraagt voor 1935 f 7.329.785 en voor het afgelopen jaar f 7.943.609. Het saldo der kasvoorschotten van Nederland aan Curaçao werd geheel afgelost, terwijl het Gouvernement op het eind van September j.l. zelfs een tegoed overheid van f 1.032.006.

Nieuwe Drukkerij op Curaçao.

Op 1 Februari werd op Curaçao weer een nieuwe drukkerij geopend, maar niet een, zoals er in de laatste tijd hier op Curaçao wel meer geopend werden. We hebben hier te doen met een nieuwe handelsdrukkerij, die in een leemte op Curaçao voorziet. Totnogtoe was het hier onmogelijk het betere drukwerk goed verzorgd te krijgen, om de eenvoudige reden dat er hier geen voldoende geschoolde krachten op typografisch gebied waren; dit was de oorzaak waarom veel drukwerk naar Amerika ging. Dit is nu niet meer nodig, daar deze nieuwe drukkerij alle drukwerk op handels- en reclamegebied tot tevredenheid van iedereen kan verzorgen. De drukkerij is voorzien van de meest moderne middelen. Wij wensen de nieuwe Drukkerij Blok & Piët veel succes.

Gevolgen van sterke drank.

Zaterdag j.l. kwam de 28-jarige J. met zijn motorrijwiel te vallen doordat hij onder invloed van sterke drank verkeerde.

Hij liep hierbij een vrij ernstige wonde aan zijn hoofd op, welke door een dokter moest worden gehecht.

Hierna werd hij naar zijn woning gebracht.

Proces-verbaal wordt opgemaatk.

Touristenschepen.

Morgen Donderdag, wordt het s.s. „Kungsholm" verwacht met 438 touristen. 's Morgens 6 uur zal het schip binnenkomen en des middags 2 uur vertrekken. Het ligt aan de Prins Hendrikwerf.

Het ss. Brittanic wordt Vrijdag hier verwacht in de Caracasbaai met 508 touristen.

Het vertrekt 's middags 12 uur.

De loodsgelden verlaging.

In een beschouwing hierover van onze medewerker O.N.P. (we waren zelf bij deze raadszitting niet aanwezig) is de passus ingeslopen:

„In de grond der zaak was ook het Bestuur, zoals uit de gewisselde stukken reeds bleek, maar ook de Hr. van der Drift, deze avond nog getuigde, het met de tegenstanders eens. Alleen de vroeger gedane toezegging had het Bestuur bewogen tot deze belastingverlaging".

De Hr. van der Drift maakte ons de opmerking, dat dit niet de juiste weergave was van wat hij op die avond had gezegd. We nemen dan ook gaarne hier over de letterlijke woorden door de gemachtigde van het Bestuur die avond gesproken.

„Het bestuur, zonder de argumenten van de voorstanders tot de zijne te maken, handhaaft het ontwerp, ten einde de gedane belofte tot stand te doen, aangezien het devaluattie percentage niet van dien aard is, dat intrekking noodzakelijk geacht wordt."

De inhoud en strekking van genoemde beschouwing in de Amigoe van 30 Januari, wordt hierdoor echter geenszins gewijzigd.

Integendeel zijn we door nieuwe berichten nog meer overtuigd geworden over de juistheid daarvan.

Zo vernemen we van scheepvaartagenten dat met Maart de vracht- en passatarieven met 30% zullen worden verhoogd.

Nu kunnen we het ons indenken, dat het Bestuur de overtuiging had dat het devaluatiepercentage niet van dien aard is, dat intrekking van het voorstel tot loodsgelden-verlaging noodzakelijk was.

Maar de gedane verhogingen der vrachtprijzen dan?

En de nu nog komende verhogingen? **Ons bestuur zal toch wel niet zo'n vreemdeling zijn, dat het daarvan niet op de hoogte was?**

Hoog bezoek.

Zondag was hier met het ss. Statendam op bezoek de Nederlandse Aartsbisschop van San Antonio in Texas in de Ver. Staten.

De 75-jarige aartsbisschop van de gast van Mgr. Verriet.

De Scarborough.

Maandag vertrok weder dit Engelse oorlogschip. Met medewerking van de Engelse consul, de heer B. Maduro, heeft de bemanning een goede indruk gekregen van de gastvrijheid van ons eiland. De bioscopen waren vrij: op Nieuwpoort werd een bal gegeven: In de club Curaçao een feestavond en een lunch door de consul.

De „Schlesien".

Men kan op Curaçao merken dat er een Duits oorlogsschip is met ruim 800 man.

Het concert op het Gouvernementsplein Zondagavond, viel in de smaak en trok veel belangstelling.

Hedenmiddag om half 5 is er weer concert op de Isla.

De feestavond op Piscaderabaai Dinsdag slaagde uitstekend.

Talrijke personen bezochten het schip. Morgen om 3 uur in het fe,est aan boord voor de leden van de Duitse kolonie en verdere gasten.

Vrijdag vertrekt de Schlesien.

De belastingverlaging en Raad van Bestuur.

De in de laatste openbare Raadsvergadering aangenomen voorstellen tot belastingverlaging o.a. der loodsgelden en accijns op gedistilleerd zijn door de Raad van Bestuur afgewezen.

Deze voorstellen zullen thans dus naar Nederland moeten worden opgezonden.

Rectificatie.

De Boletin Commercial van gisteren deelde mede, dat er in Spanje tot nu toe gedood zijn 60 bisschoppen. 33.500 priesters en 20.640 kloosterlingen en religieusen.

Die de Radioberichten Maandagavond uit Schenectady gehoord hebben, zullen weten, dat deze cijfers niet die der vermoorden betreft, maar het aantal geestelijken wat er vóór de burgeroorlog in Spanje was.

Het aantal vermoorden is 11 bisschoppen en 16 duizend geestelijken.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Lindbergh maakte een vlucht naar Egypte.

UIT NEDERLAND.

Uit Zell am See wordt gemeld dat H.M. de Koningin aldaar gearriveerd is. Het Prinselijk paar vertoeft thans te Zakopane. De bevolking van Iglis nam op zeer hartelijke wijze afscheid van H.M. de Koningin, en bracht Haar een langdurige ovatie.

De Prinses en de Prins legden een krans neer op het graf van Pilsoedski, de eerste president van Polen,

Naar verluidt is het wetsontwerp tot herberekening van de Indische pensioenen dusdanig gewijzigd dat niemand meer achteruit gaat dan volgens de geldende kortingswet.

Uit Berlijn werd bericht dat luitenant Greter met zijn paard, de eerste prijs op het internationale jachtspringconcours behaalde, waarvoor een groot aantal Duitse en buitenlandse militaire ruiters ingeschreven hadden.

De directie van de Nederlandse Bank deelt mede dat de beperkende bepalingen inzake valuta termijn transacties opgeven zijn.

De scheepvaart is op vele plaatsen gestremd. Het IJselmeer is vol ijs, en drie boten, die reeds twee dagen ingevroren waren, op enkele uren van Amsterdam, zijn met veel moeite door de ijsbrekers de Oranjesluizen binnengesleept.

Voor Zondag zijn allerwegen wedstrijden uitgeschreven, en vele klassieke schaatstochten worden reeds gemaakt. Holland biedt thans een typisch winterlandschap, daar de zware sneeuwval van de laatste weken, die thans hard bevroren is, het geheel soms een sprookjesachtig aanzien geeft. Na vele jaren werden ook weer arresleden in de omgeving van den Haag en nabij Arnhem gezien.

Naar uit Lissabon gemeld wordt zijn daar vertegenwoordigers van de K.L.M. gearriveerd teneinde besprekingen te voeren met de secretaris van het departement van luchtvaart, betreffende voorbereidingen om een luchtvaart te openen van Amsterdam, via Lissabon, Porto Praya op de Kaap Verdische eilanden.

In Nederland is Maandag te Hoorn de herdenking gevierd van Jan Pietersz Coen. Minister Colijn hield een redevoering. Talrijke kransen werden neergelegd voor het standbeeld van Coen.

De maatschappij Nederland zal een groot passagiersschip bouwen ter vervanging van de P. C. Hooft.

De Nederlandse delegatie die thans te Parijs vertoeft voor het voeren van handelsbesprekingen, meldde dat het Frans-Nederlands handelsaccoord vernieuwd is en dat verschillende aanvullende bepalingen hierin zijn opgenomen.

Volgens ontvangen radiomeldingen is de nieuwe Kruiser H.M. de Ruyter Kaap Bon op de Noord Afrikaanse kust gepasseerd. H.M. Hertog Hendrik dat thans een oefenreis in de Middellandse Zee maakt, vertrok van Napels.

Te Rotterdam overleed op 59-jarige leeftijd de oud-gezagvoerder van de Rotterdamse Lloyd, de heer Hooykaas.

De directie van de Twentse Bank stelt over het jaar 1936 een dividend van 5% voor. over 1935 was dit 3%.

Wederom heeft de Holland-Amerika lijn een buitenlands schip moeten charteren. Het stoomschip Fermia werd gecharterd wegens overstelpend aanbod aan lading.

Gedurende de debatten inzake de grondwetsherziening deelde de Wilde mede dat de toelage van de Kamerleden van 5000 gulden tot 4500 gulden verlaagd zal worden. De paragrafen inzake de inkomsten van de kroon en de schadeloosstelling aan de Kamerleden werden later goedgekeurd. Bij de verdere debatten werd het beginsel van de evenredige vertegenwoordiging door de Heren Lingbeek, De Visser, Van Houten, Coops en Vliegen fel bestreden. Deze heren achtten het systeem een aanslag op de kleine partijen. Minister de Wilde zeide dat het gaat om een zo goed mogelijk parlement en het zal versplintering tegen gaan.

De directeur van de K.L.M. deelde mede dat als de Nederlandse en Portugese autoriteiten de plannen voor een luchtlijn op West Indië goedkeuren, het bovendien nodig is om postcontracten in voldoende mate te verkrijgen voor een lonende exploitatie, eventueel zal met landvliegtuigen en niet met vliegboten gevlogen worden.

EEN FLEURIGE NOOT onder de duizenden, die deelnamen aan de huldiging van de koninklijke familie in Den Haag vormden de deputatie van vrouwen uit Scheveningen in haar schilderachtige kleding.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

COMPETITIE-WEDSTRIJD.

Zondag, 7 Februari 1937.

MUNDO NOBO:
Om 4.30 uur n.m.
Jong Holland 1
Hercules 1
Scheidsrechter: O. Corsica.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, **de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181,** telefoon 640.

„Schlesien" — „Asiento" 1—0.

'n Goede wedstrijd, op fortuinlijke wijze door de gasten gewonnen; dit was de indruk die we van deze wedstrijd mee naar huis namen. Waren de Duitsers vóór de rust in de meerderheid, reeds onmiddellijk na de tnee liet het zich aanzien dat de gasten niet gewoon waren in de tropen te spelen, zodat toen Asiento in de meerderheid kwam, daar deze club in dit opzicht meer ervaring heeft. Toch kwam 't in deze helft niet tot doelpunten, waarvoor de oorzaak op de eerste plaats gezocht moet worden in 't te korte spel van Asiento, daarnaast echter in de uitstekende spelende achterhoede der gasten, waarin vooral de keeper op prachtige wijze z'n home wist te verdedigen en hierbij heel wat zekerder te werk ging dan z'n naamgenoot aan de andere zijde van 't veld. Door zijn aarzelend optreden was deze n.l. indirect oorzaak van 't enige doelpunt van deze wedstrijd, dat reeds kort na 't begin gemaakt werd.

Het spel der Duitsers leed overigens aan dezelfde kwaal: 't was te kort, ontaardde aanhoudend zelfs in 'n volledig driehoek-spel, waarbij de bal vaak teruggespeeld werd op 'n achterspeler, zodat er veel nuttige tijd verknoeid werd en Asiento zich intussen op kon stellen.

Noemden we in de achterhoede 'n uitblinker, in de voorhoede mogen we niet vergeten de rechtsbuiten te vermelden, die menigmaal op keurige wijze wist door te breken.

Jammer dat de wedstrijd ontsierd werd door enkele ruwigheden. In de tweede helft kwam de Asiento-midvoor, Verschoor, bovendien zo ongelukkig te vallen, dat hij z'n pols brak. In verband met 't bovenstaande menen we hier echter te moeten opmerken, dat er in dit geval geen sprake was van ruw of gevaarlijk spel.

„Schlesien" — „Scarborough" 2—0.

'n Wedstrijd die tegenviel om de eenvoudige reden, dat de Duitsers na de zware match van de vorige dag niet hun volle kracht konden ontplooien. De Engelsen, en dit was reeds in de eerste minuten te zien, konden over het algemeen technisch niet tegen „Schlesien" op. Ook nu speelde Duitsland weer z'n korte spelletje, waarmee men voorlopig niet veel succes had. De eerste goal komt dan ook bij verrassing. Geen der Engelsen had blijkbaar gerekend op zulk formidabel diagonaal schot van de Duitse rechtsbinnen.

Voor de rust werd 't nog 2—0, maar daarna was D. weer zowat uitgespeeld en kreeg E. de kans wat los te komen. Waarvan gebruik gemaakt werd, zodat we enkele goede aanvallen op 't D.-doel mochten meemaken, die echter, bij gebrek aan schotvaardigheid op niets uitliepen.

Bij beide partijen vielen weer de achterspelers op. Vooral de E. rechts-back speelde 'n prachtig partijtje.

Rest ons nog te vermelden, dat de wedstrijd in de beste verstandhouding verliep.

Duitsland — Nederland 2—2.

De heer Hollander begon Zondag z'n raportage over deze wedstrijd met de nodige reserve. Immers Nederland moest uitkomen met niet minder dan drie invallers! Toch ontbrak er 't nodige optimisme niet, en laten we er onmiddellijk aan toevoegen, dat dit optimisme volkomen gerechtvaardigd bleek voor één van de drie, n.l. voor Wilders, die op keurige wijze Weber vervangen heeft. De anderen echter, v. Spaendonk en Heltjans, die de beide binnenplaatsen in de voorhoede te bezetten hadden, bleken nogal eens last te hebben van plankenkoorts. Onnodig te zeggen dat de voorhoede er flink door gehandicapt was, en vooral Bakhuys er de gevolgen van ondervond. Deze laatste kreeg trouwens de kans niet z'n volle kracht te kunnen ontplooien; hij werd van 't begin tot 't einde finaal geschaduwd, soms zelfs door twee of drie tegenstanders.

Geen wonder dat in deze omstandigheden de Ned. achterhoede 't zwaar te verantwoorden kreeg. Aan Duitsland zelf is 't te wijten dat deze overmacht uiteindelijk niet tot meer doelpunten geleid heeft. Er zitten natuurlijk voordelen aan deze speelwijze, maar 't grote voordeel voor de tegenpartij is dat het spel te overzien is. Men weet zowat hoe de bal gespeeld zal worden en kan er z'n eigen plaats naar bepalen. In tegenstelling met het open spel, waarbij men voor de grootste verrassingen kan komen te staan.

Nederland had dan ook in de eerste speelhelft niet zo heel veel moeite dit Duitse spel telkens te onderbreken, en wanneer D. toch aan 'n doelpunt komt. ligt dit aan 'n vergissing. Halle meent n.l., dat Caldenhoven 'n bal weg zal werken, terwijl deze laatste dit de taak van Halle meende. Dit gebeurde in de 26e minuut. Na 'n kwartier ziet Van Nellen echter kans de stand gelijk te maken, als Jacob, de D. keeper die in topvorm was, de bal over z'n vingers laat gaan.

Na de rust gaat het er op lijken of Nederland **met de wind in de rug de** meerderheid zal gaan vormen, maar al heel gauw weet D. zich weer los te werken en moet Halle enkele malen zeer doortastend optreden, wat hem overigens best af gaat.

Het Duitse spel is nu ook breder, maar zowel Wilders als Caldenhoven weten voorlopig het gevaar te bezweren. Na 25 minuten spelen mist Friedel (D.) dan de kans van de dag, door op 'n afstand van acht meter voor open doel staande, nóg naast te schieten. Maar 't is slechts uitstel van executie. Vijf minuten later breekt Lehue alleen door en scoort. Anderiessen, die te ver opgedrongen was, moest zich hier figuurlijk op de borst kloppen.

Nu schijnen de Duitsers de smaak beet te hebben. Ze zijn nu verre in de meerderheid. Maar de Ned. achterhoede, gesteund door de ver-teruggekomen middelline weert zich geducht. Tot... enkele minuten vóór 't einde Nederland alles op alles gaat zetten en blijkbaar denkt: „Of we met 2—1 of met 3—1 verliezen, dat is zowat 't zelfde, maar mogelijk hebben we nog kans gelijk te maken."

Alles dus naar voren. Wel wordt 't bijna 3—1, maar op 't laatste ogenblik wordt nog weggewerkt. Dan heeft Nederland meer succes; 'n halve minuut voor 't einde kan v. Spaendonk de gelijkmaker in de touwen jagen.

'n Gelijk spel tegen zulk 'n elftal, met drie invallers... en in Duitsland gespeeld, we kunnen 't geen slecht resultaat noemen. Maar de krachtsverhouding geeft deze uitslag niet weer.

Een Sodameer in Afrika.

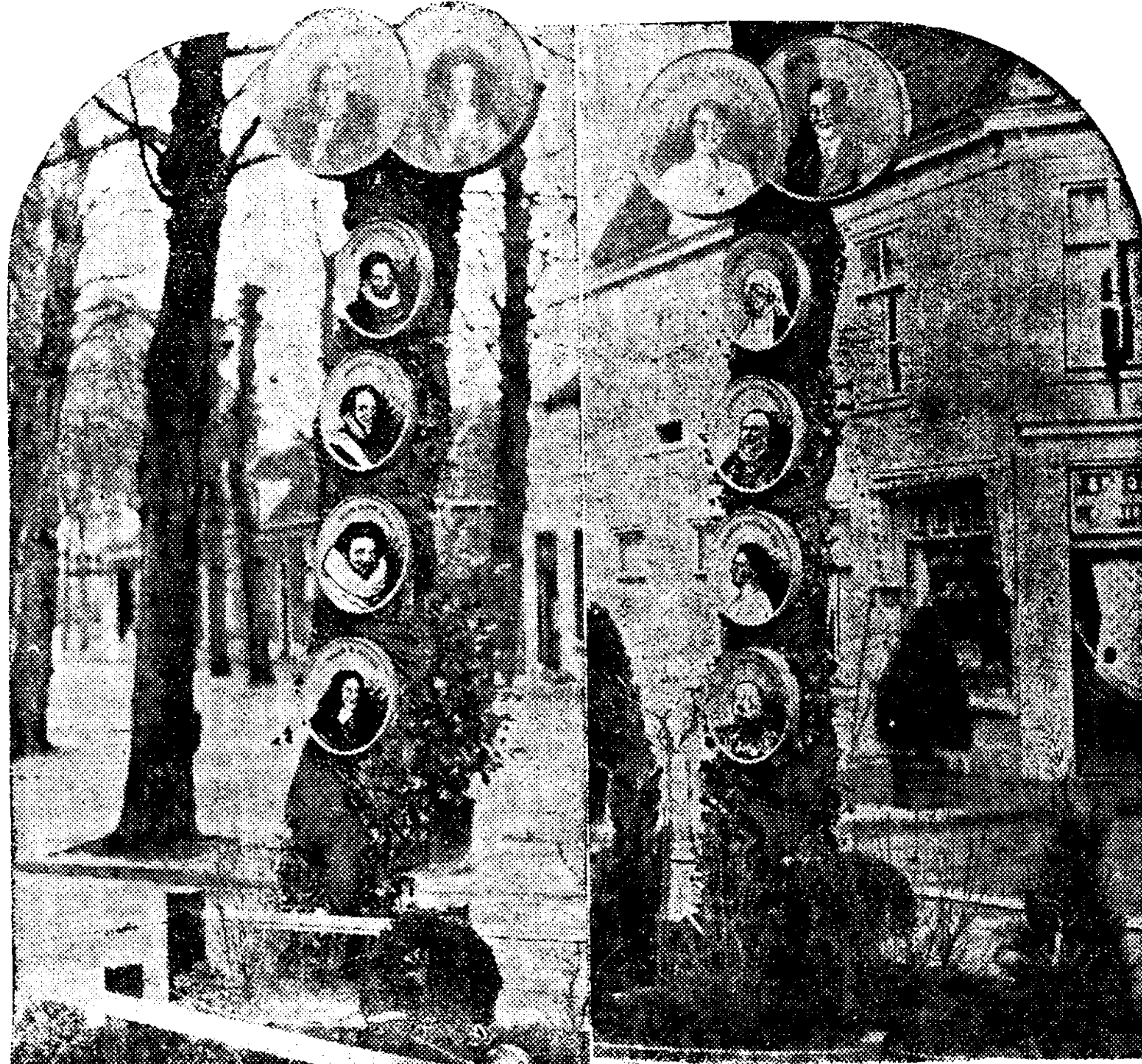
In de nabijheid van de vroegere Duits Oost-Afoikaanse grens ligt het meer Magadi. Het ligt diep in het dal; aan de ene zijde stijgen de bergen 6009 meter omhoog, terwijl aan de andere zijde een nog hogere bergketen begint. Het land rondom is doods en geen spoor van menselijke wezens is er te vinden. Grote troepen flamingo's bevolkten de streek. Een zeldzame rode gloed hangt boven het meer, dat tien Engelse mijlen lang en drie hibe mijl breed is. Wanneer men de oevers bereikt heeft, bespeurt men dat er maar een paar voet water staat, en dat de bodem van het meer met een harde massa bedekt is, dat op rood marmer gelijkt. Het zijn geweldige soda-afzettingen, die bij proefboringen een ontzaglijke diepte schenen te hebben, zodat op de bodem van het meer minstens 20.000 kwadraat mijl degelijke soda voorhanden is.

Maar de hitte boven het water maakt het leven hier zelfs voor de Afrikaanse inlanders onmogelijk.

Als het voor je bestemd is, komt het, al moet het ook uit het land der tegenvoeters komen.

Velen zouden niet zo streng bevelen, als zij niet zo slaafs moest moesten gehoorzamen.

Met kleine waarheden worden dikwijls grote tekortkomingen vergoelijkt.

DE ORANJE-STAMBOOM. — Te 's-Gravenhage heeft men onder leiding van dr. Jopiske de afbeeldingen van de reeks opeenvolgende Oranje-vorsten als originele versiering op twee stammen aangebracht.

De priester in het Alcazar.

Dr. Rudolf Timmermans, een ooggetuige van de heldhaftige verdediging van het Alcazar te Toledo heeft zijn lotgevallen en indrukken op boeiende wijze beschreven in een boek, dat bij het Verlag Otto Walter A. G. Olten und Konstanz, onlangs is verschenen. Wij ontlenen er het volgende hoofdstuk aan.

Bij de eerste ochtendschemering beginnen de kanonnen de 12de September wederom hun moordend vuur. Granaten suizen door de lucht en wanneer zij inslaan klinkt een doffe slag in de kelders van het Alcazar. De vrouwen zijn bijna verheugd, want nu horen ze niet meer het boren in de rotsen, dat in de stilte van de nacht zo onheilspellend klonk. Eerst was het een niet te definiëren, aanhoudend geluid, dat langzamerhand sterker werd. Men vroeg de officieren, wat dit geluid toch betekende, doch de officieren ontweken zolang mogelijk elk antwoord. Maar eindelijk wist men het. De vijand boorde een gang in de rotsen onder het Alcazar; hij was echter nog niet ver genoeg. Er zouden tijdig maatregelen genomen worden om het leven van de vrouwen en kinderen in veiligheid te brengen.

De 12de Sept. echter lag op de gezichten van allen een blijde glans. Een priester zou komen, al was het dan ook maar gedurende drie uur. Langer stond de Madrileense regering niet toe. Hij zou echter komen en wel vandaag!

Een paar minuten voor achten zwijgt het kanongebulder.

Uit de Calle de la Soledad komt een man, in het burger gekleed, een kruis in de rechter hand: Camarasa, de beroemde predikant van de kathedraal te Madrid, een priester!

Officieren van het Alcazar wachten hem op aan de Puerta de Carros. Geblinddoekt wordt hij het gebouw binnengebracht en naar de commandant geleid. Het doek wordt van zijn ogen weggenomen. De commandant Moscardo begroet de priester met ernstige stem. „Ik dank u, Eerwaarde, voor uw komst".

Onder in de kelders, in de Zuid-Oosthoek, waar twee lange gangen elkaar kruisen, wordt spoedig een altaar gemaakt. Een eenvoudige tafel, waarover witte doeken worden uitgespreid. Twee kaarsen die een rustig licht verspreiden. In de gangen verzamelen zich de vrouwen en kinderen en een groot gedeelte der bezetting. Buiten wordt niet gevochten. Gedurende drie uur zullen de kanonnen zwijgen. Niet alle mannen kunnen echter de Mis bijwonen, daar men op alle mogelijke verrassingen moet zijn voorbereid.

Op het bureau van de commandant hoort de priester van enige officieren, soldaten en vrouwen de biecht. Dan schrijdt hij langs de rijen der mannen en vrouwen naar het altaar. Wat voor een beeld onrolt zich voor zijn ogen!

In de voorste rij liggen gewonden, die men hierheen heeft gebracht en staan de kinderen. Kinderen met bleke, ingevallen wangen, donker omrande ogen, het lichaam met wat lappen bedekt. De vrouwen zien doodsbleek. De lippen houden ze dicht opeen geknepen, van ingehouden smart. De haren hangen verward en de ogen schitteren koortsig bij de flakkerende schijn der olielichten en kaarsen.

Achteraan staan de mannen. Hun uniformen zijn nauwelijks nog te herkennen. De gestalten zijn van honger en ontbering verzwakt. Uit de ongeschoren gezichten steken de kaken naar voren. De ogen liggen diep in hun kassen, maar om de mond ligt een harde, vastberaden trek, de wil om te strijden, om weerstand te bieden.

De priester spreekt de mensen toe. Veel woorden zijn niet nodig. De mensen zijn op alles voorbereid: te leven, wanneer God hun het leven schenkt, te sterven, wanneer God het van hen eist! Allen buigen de knie en bidden een acte van berouw ter vergiffenis van hun zonden. Het gebed der honderden weerklinkt door de onderaardse gewelven. Dit is echt bidden van mensen, die voor de vijand geen ogenblik wijken, maar voor God nederig in het stof knielen en hem smeken om Zijn genade en barmhartigheid.

Dan geeft de priester hun allen de absolutie in het gevaar des doods en begint het H. Misoffer, dat niet dikwijls in een zo trieste omgeving zal zijn opgedragen.

De gewonden en vele anderen ontvangen de H. Communie. Het laatste „Deo Gratis" sterft weg. De priester keert terug naar de kamer van de commandant, geschokt door hetgeen hij heeft meegemaakt.

Moscardo treedt binnen:

„Overste, het leven daar in de kelders moet verschrikkelijk zijn. Afschuwelijk. Honger, duisternis, de slechte lucht en het voortdurend dreigende gevaar..."

„Ik weet het".

„Overste, wanneer u zich niet wilt overgeven, laat dan de vrouwen en kinderen gaan. Stel hen in vrijheid."

Camarasa vraagt het zeer nadrukkelijk. Het klinkt als een verwijt.

„Ik voel wat u denkt, Eerwaarde. U houdt mij, en misschien al onze mannen voor eerzuchtige militairen, die de vrouwen en kinderen hier wreedaardig opsluiten terwille van een zeepbel van ijdele roem. Ik zal u daar niet zelf op antwoorden. — Ordonnans, roep een vrouw!" „Tot uw dienst, Overste, welke?"

„Komt er niet op aan!..."

Er verlopen een paar minuten.

De deur gaat open en een jonge vrouw verschijnt. De kleren hangen haar slordig om het lijf. Kousen heeft ze niet aan, haar schoenen zijn stuk, de haren hangen over haar bleek gelaat. Men een vlugge handbeweging strijkt zij ze weg, enigszins in de war door de plotselinge ontmoeting met de priester en de commandant en nog buiten adem door de inspanning, die de bestijging der trappen vanuit de kelders, haar heeft gekost.

„Eerwaarde, stel uw vraag thans aan deze vrouw", zegt Moscardo en gaat heen.

„Ik heb die afschuwelijke onderaardse gewelven gezien en zou u een vraag willen doen. Gij allen kunt uw leven redden uit deze hel. Kom naar buiten. De regering zal uw leven sparen en de vrijheid teruggeven."

De jonge vrouw staat een ogenblik als verstomd, dan schiet een bliksemstraal uit haar donkere ogen en trots richt ze haar hoofd op.

„Eerwaarde! Wanneer het God belieft, zal Hij ons redden. Wij vrouwen echter zullen nooit deze vesting verlaten om ons aan de handen der vijanden over te leveren. En wanneer de mannen sneuvelen, zullen wij naar de wapenen grijpen."

Camarasa is bleek geworden. Na alles, wat hij gezien heeft, had hij nauwelijks een ontkennend antwoord op zijn vraag verwacht. Hij staat verstomd over zoveel moed.

De tijd is voorbij.

Camarasa gaat heen, de blinddoek voor.

Aan de Puerta de Carros neemt men de doek weer van zijn ogen en hij keert terug lang dezelfde weg als hij is gekomen. De ongewone stilte van de dag wordt dan opeens weer wreed verstoord door het gebulder der kanonnen. Maar de bezetting van het Alcazar ziet moedig de toekomst tegemoet. Indien nodig zullen zij het offer van hun leven voor het vaderland brengen.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

Groot Feest in de kerk van de H. Familie te San Mateo.

St. Tarcisius Vereeniging.

Zondag 7 Februari is de dag, waarop enkele jongelui van onze vereeniging officieel als lid zullen worden opgenomen.

Ziet hier ons feestprogramma.

Zondagmorgen zal de H. Mis van 7 uur worden opgedragen voor 't welzijn van onze vereeniging.

Onder de H. Mis algemeene H Communie der leden.

S'avonds om 7 uur Plechtig Lof met Veni Creator, feest predicatie (Hollandsch en papiementsch) en Te Deum.

Onder 1 Plechtig Lof zullen enkele jongelui officieel als lid worden opgenomen.

Woensdag, Donderdag en Zaterdagavond (3, 4 en 5 Februari) s'avonds om 7 uur zal een Triduum worden gehouden om dit feest voor te bereiden.

Gaarne noodigen wij hierbij uit niet alleen de jongelui, maar ook hun families, kennissen en vrienden.

Hun belangstelling wordt ten zeerste op prijs gesteld.

De Directeur

p. fr. PH. H. OFFERMANS, O. P.